

[Ole Bjørn Kraft.]

kaldtes Vilkaar, Spørgsmaalet om at sætte dem til at løse virkelige Neutralitetsværneopgaver, træder saa stærkt i Forgrunden for os.

Der er jo en lang Række andre Spørgsmaal, som jeg ikke skal komme udførligt ind paa, men som vi maaske kan faa Anledning til at drøfte i Udvalget. Spørgsmaalet om vort Luftforsvar af Hovedstaden træder jo ganske naturligt frem, tydeligt og klart. Københavns frivillige Luftforsvar har rettet en Henstilling om at blive taget i Brug; det har 600 uddannede Mand til Raadighed, som melder sig til denne Tjeneste. De har hidtil været hindret deri paa Grund af Forbudet mod de frivillige Korps, men der kan ikke være nogen Tvivl om, at dette Korps under alle Omstændigheder indtager en ganske bestemt Særstilling paa Grund af hele den Uddannelse, det har faaet, og de Vanskeligheder, der endnu foreligger for at faa Københavns Luftforsvar tilfredsstillende betjent.

Jeg tror derfor, man skulde modtage denne udstrakte Haand; det er jo muligt netop for dette Korps's Vedkommende at indordne det fuldstændig under Hærens Ledelse. Men i øvrigt er det jo vor Opfattelse, at det i en Tid som denne er helt urimeligt, at Lovpaabud stadig eksisterer, som forhindrer frivillige i at melde sig. Vore Krav paa disse Omraader er jo vel kendte — vi har fremsat dem ved mange Lejligheder —, vi synes, at Fremskridt efterhaanden er naaet, men at der endnu er en Række Omraader, hvor meget staar tilbage. Da der nu er Enighed om den Udenrigspolitik, som vi fører, da de Handlinger, Regeringen har foretaget, ligger fuldstændig paa Linie med Synspunkter, vi tidligere har hævdet, da Regeringen er kommet med de Forslag, som Tilfældet har været, saa synes jeg, det var rimeligt og naturligt, om Regeringen kom os yderligere i Møde ved Beslutninger, der kan tilkendegive dens Vilje til i en alvorlig Tid at søge den størst mulige Enighed tilvejebragt.

Regeringen har i Dag forelagt et Forslag i Finansudvalget om 20 Mill. Kr. ekstraordinært til Materielanskaffelser. Vi tager det som et Udtryk for, at ogsaa Regeringen søger frem mod det Maal, jeg her har opstillet. Vi har her i Tinget anmeldt et Forslag om Bemyndigelseslov for Forsvarsministeren. Det er vor Hensigt at trække dette Forslag tilbage i Haabet om, at vi i Udvalget kan faa alle Oplysninger om trufne Foranstaltninger og Regeringens Planer. Vi maa naturligvis arbejde ud fra de Forud-

sætninger, som er til Stede — de Mangler og Svagheder, der forefindes, har vi ofte nok peget paa og stillet Forslag om at søge ændret, men det er Nutiden og Fremtiden, der interesserer. Vi søger sandelig i denne Tid ikke Strid, men Samarbejde om Løsningen af de Opgaver, som Folkets og Statens Fremtid, dets Vel og Frihed er afhængig af.

Rager: Jeg kan paa mit Partis Vegne give dette Lovforslag vor bedste anbefaling. Det, som det drejer sig om, er, at vi under Beredskabsstyrkens Indkaldelse — vi ved i Øjeblikket ikke, hvor længe det kan være nødvendigt at holde den inde — ønsker at fritage ældre for en Byrde, som yngre kan bære. Dette gør man efter det foreliggende Lovforslag paa samme Maade, som man gjorde det under Verdenskrigen, ved at fremskynde Uddannelsen og ved at tage flere i Tjeneste end under normale Forhold. I Øjeblikket ligger jo inde, foruden Aargang 1939, Aargangene 1937 og 1936, og man maa vel forudse, at der til disses Afløsning paa et vist Tidspunkt kunde blive Brug for ældre Aargange, hvis man ikke vedtog dette Lovforslag, og maaske endda kan blive det, naar man vedtager det, men i mere begrænset Omfang. Men det er ikke nogen Ændring i den bestaaende Forsvarsordning, som her træffes, og det er der netop givet Udtryk for rent principielt, ved at § 3 ogsaa findes i Lovforslaget. Over for Forslag fra anden Side om eventuelt at stryge denne Paragraf, mener jeg, det vilde være en forkert Handling i Øjeblikket at sætte en Forhandling i Gang herom. Jeg tror, man skal være enig om at tage Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger.

Det ærede Medlem Hr. Brøsen siger, at det vilde være bedre at vente med at tage Beslutning om, hvorvidt man skal udanne færre, til den Tid, da Spørgsmaalet bliver aktuelt. Hertil vil jeg sige, at der jo i Lovforslaget ikke er taget nogen endelig Beslutning, der er kun, ved at Forsvarsministeren faar Bemyndigelsen, pointeret, at dette er ikke et Forslag om en fortsat Uddannelse af en større Mandskabsmængde, men det er en Lov, der tilsigter at skaffe øjeblikkelige Urimeligheder ud af Verden. Der er, siger jeg, ikke taget nogen Bestemmelse; det er overladt til Forsvarsministerens Bemyndigelse til den Tid, da Spørgsmaalet maatte være aktuelt. I øvrigt maa jeg sige, at jeg deler det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansens Anskuelse, at Tiden i Øjeblikket ikke er til at føre Diskussioner om vor Forsvarsordning. Jeg tror, det er det bedste, at vi alle under disse Forhold